

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/261/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115230091
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4115230091.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Borisa Minksa, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, za ktorého na území Slovenskej republiky koná BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713 (pôvodne CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35 787 783 zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly s r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: L. E., bytom G. M. XXX, o zaplatenie sumy 1350,54 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 19. novembra 2015, č. k. 9C/534/2015-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nitra (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 1.7.2016 ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 19. novembra 2015, č. k. 9C/534/2015-37 rozhodol, že odporkyňa (ďalej len „žalovaná“ v zmysle § 60 CSP) je povinná zaplatiť navrhovateľovi (ďalej len „žalobcovi“ v zmysle § 60 CSP) sumu 1.021,71 eura s 5,25%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 153,72 eura od 16.5.2014 do zaplatenia a s 5,05%-ným úrokom z omeškania zo sumy 867,99 eura od 10.10.2014 do zaplatenia, ktorú sumu súd povoľuje žalovanej splácať v mesačných splátkach po 200 eur, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

1.2. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

1.3. O trovách konania rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 52%.

2. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil podľa ustanovení § 52 ods. 1, §53 ods. 9, § 54 ods. 2, 3, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1 a 2, § 565 a § 566 Občianskeho zákonníka (OZ), podľa § 9 ods. 2, § 10 ods. 1 až 3, § 11 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 až 3 § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a podľa Smernice Rady Európskych spoločenstiev č. 93/13/EHS zo dňa 05.04.1993.

3.1. V odôvodnení rozsudku poukázal na to, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 1350,54 eura spolu s úrokmi vo výške 23,56 % zo sumy 209,22 eura od

16.5.2014 do zaplattenia, 27,48 % ročne zo sumy 921,92 eura od 16.9.2014 zo zaplattenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 226,92 eura od 16.5.2014 zo zaplattenia, 5,05 % ročne zo sumy 1084,92 eura od 16.9.2014 do zaplattenia.

3.2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 21.7.2013 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 494,10 eura na nákup spotrebného tovaru, ktorý sa zaviazala splácať v 10-tich mesačných splátkach po 56,73 eura počnúc dňom 15.8.2013. Žalovaná z tohto úveru uhradila iba sumu 340,38 eura. So žalovanou uzatvoril zároveň dňa 21.7.2013 zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bolo povinnosťou žalobcu poskytnúť jej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5000 eur, z ktorého vyčerpala prostriedky vo výške 924,59 eura, z ktorého uhradila iba časť vo výške 2,67 eura.

3.3. Žalovaná uviedla, že dostala úver na tovar od žalobcu, ktorý najskôr splácala, ale potom zostala nezamestnaná. Vyjadrila sa, že žije s priateľom, ktorý bol tiež vtedy nezamestnaný, avšak v súčasnosti už pracuje. Potvrdila, že obdržala aj kartu, s ktorou zrejme vyberala peniaze a vyčerpala sumu 870,66 eura. Bola ochotná do budúcnosti dlh splatiť, ale na splátky, pretože má ešte mal. syna.

4. Vykonaným dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že žalobca dňa 21.7.2013 uzatvoril so žalovanou zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 494,10 eura na nákup spotrebného tovaru, ktorý sa zaviazala splácať v 10-tich mesačných splátkach po 56,73 eura, počnúc dňom 15.8.2013, pri úrokovej sadzbe 23,56 % a RPMN 26,27 %. Z rozpisu pohľadávky žalobcu zistil, že žalovaná celkove uhradila sumu 340,38 eura.

5. Listom zo dňa 22. 9. 2014 žalobca zaslal žalovanej oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, kde uviedol lehotu 14 dní a toto oznámenie bolo prevzaté žalovanou dňa 24.9. 2014. V predmetnom liste žalobca uviedol, že záväzok sa stal splatný ku dňu 15.9.2014.

6. V špecifikácii pohľadávky žalobca uviedol, že dlžná suma 265,62 eura pozostáva z neuhradenej úverovej istiny vo výške 209,22 eura, z dlžných zmluvných úrokov vo výške 10,38 eura, z dlžného poistného vo výške 7,32 eura a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 eura, ktoré pozostávali zo sumy 6,90 eura, 11,90 eura, 19,90 eura, ktoré si žalobca uplatňoval ako poštovné, administratívne a personálne náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, so zasielaním SMS správ.

7. Ďalej žalobca uplatňoval voči žalovanej z titulu poskytnutého úverového rámca, z ktorého vyčerpala sumu 924,59 eura a táto suma bola vyčerpaná z bankomatov vo výške 80 eur a 170,66 eura platbami v obchodných miestach a suma 53,93 eura sú poplatky za výber hotovosti z bankomatov. Celkove požadoval z tejto sumy sumu 1.084,92 eura, ktorá pozostávala z úverovej istiny vo výške 921,92 eura, dlžných úrokov z úveru vo výške 130,52 eura, z dlžného poistného vo výške 32,48 eura, ďalej požadoval úroky z dlžnej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 921,92 eura a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1084,92 eura. Žalovaná vyčerpala z úverového rámca výbermi z bankomatov celkove sumu 870,66 eura, z ktorej sumy bola uhradená suma 2,67 eura. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch za 2. štvrtrok 2013 činila priemerná RPMN 49,13 %.

8. Prvoinštančný súd považoval v danej veci za nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, a preto je ho potrebné v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) považovať za dodávateľa. Žalovaná ako fyzická osoba pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, preto je potrebné považovať ju v zmysle § 52 ods. 4 OZ za spotrebiteľa a predmetnú zmluvu posúdiť ako spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na konštatovanie, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, utvára sa priestor pre tzv. súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Nie sú žiadne pochybnosti, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou a či už z dôvodu informovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej (predtlačenej) zmluvy.

9. Vykonaným dokazovaním považoval prvoinštančný súd za preukázané, že medzi účastníkmi konania bola platne uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.7.2013. V zmysle predmetnej zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 494,10 eura, ktorý spolu s nákladmi a úrokom mala zaplatiť v

mesačných splátkach po 56,73 eura x 10, teda celkove mala žalovaná uhradiť žalobcovi sumu 567,30 eura. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch za 2 štvrtrok 2013 činila priemerná RPMN 49,13 %.

10. Z kalkulačky výpočtu ročného úroku a RPMN súd zistil, že ročná úroková miera je 18,03 % a RPMN je 35,98 %.

11. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru, a to s poukazom na ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., pretože v tomto prípade došlo k poskytnutiu peňažných prostriedkov. Predmetná zmluva neobsahovala všetky náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), preto je úver podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve jej klamlivou uvedená výška úrokovej sadzby a rovnako je v nesprávnej výške a klamlivo uvedená aj RPMN.

12. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd zo spotrebiteľského úveru na kúpu tovaru súd priznal žalobcovi iba rozdiel poskytnutého úveru vo výške 494,10 eura - 340,38 eura, ktorú sumu zaplatila a rozdiel predstavuje sumu 153,72 eura.

13.1. Pokiaľ ide o revolvingový úver, pri ktorom nie je možné jednoznačne uviesť RPMN, nakoľko tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov (výška úveru, úroky, poplatky, obdobie úverového vzťahu a jednotlivé splátky), nie je to však možné vyčísliť v priebehu revolvingu, keď možno úver čerpať a priebežne dopĺňať, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN.

13.2. Na druhej strane však zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere stanovuje podmienky revolvingového úveru ustanoveniach § 9, 10, 11, a tak súd mal za to, že tieto podmienky riadne splnené neboli, a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ aj zmluva o revolvingovom úvere obsahuje údaj o úrokovej sadzbe, tento je uvedený takmer nečitateľným drobným písmom a potom vzhľadom na zásadu ochrany spotrebiteľa možno uvažovať o tom, že takto uvedený údaj akoby neexistoval. Aj v tomto vzťahu má súd povinnosť chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu, či už z dôvodu informovanosti alebo slabšej vyjednávacej pozície. Z tohto pohľadu potom konanie žalobkyne možno charakterizovať ako nekalé a v rozpore s dobrými mravmi (NS SR 4 Cdo 179/2012).

14. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca v rozpore s § 566 ods. 2 OZ zúčtoval z platieb realizovaných žalovanou sumu na nešpecifikované a nepreukázané náklady spojené s uplatnením pohľadávky, nepreukázal však reálnosť vynaloženia nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, nezdokladoval tieto náklady žiadnymi relevantnými dôkazmi, a preto si nedôvodne zaúčtoval sumu 38,70 eura na iný účel ako splátky úveru. Špecifikácia týchto nákladov nie dôkazným prostriedkom pre posúdenie dôvodnosti nároku.

15. Ďalej uviedol, že vo všeobecnosti platí, že pokiaľ kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka zmluvnú voľnosť výslovne nezakazuje, alebo pokiaľ z jeho povahy nevyplýva, že sa od neho nie je možné odchyliť, nie sú účastníci obmedzení v tom, aby si na základe slobodného zmluvného rozhodovania vymedzili, aké povinnosti zmluvou prevzmu a aké práva si zmluvou založia. Súčasťou takéhoto dojednania môže byť aj dohoda o úrokoch a úrokoch z omeškania, ktoré môžu existovať vedľa seba.

16. Z ustanovenia § 658 ods. 1 OZ, ktoré upravuje možnosť dohodnúť úroky, nevyplýva obmedzenie, na akú dobu možno úroky dohodnúť. Rozhodovacia prax a aj právna literatúra je jednotná v tom, že úroky dohodnuté pri poskytnutí peňažnej pôžičky alebo úveru predstavujú odmenu za používanie požičanej istiny. Vzhľadom k dikcii zákonného ustanovenia, ktoré neobsahuje jednoznačný príkaz, či zákaz vo vzťahu k vymedzeniu predmetnej doby, na ktorú je možné dohodnúť úroky, ako i k povahe, z ktorých nevyplýva, že by sa od neho nebolo možné odchyliť, je možné vyvodiť, že ide o ustanovenie dispozitívnej povahy, ktoré zmluvné strany neobmedzuje v možnosti upraviť si obsah ich úrokového záväzkového právneho vzťahu v rámci zmluvnej autonómie, pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dohodnú. Nie je možné teda vylúčiť, aby si zmluvné strany pri peňažnej pôžičke dohodli úroky aj za dobu, po ktorú bude istina po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná, teda do jej faktického vrátenia veriteľovi, a teda aj za dobu, za ktorú sa dlžník prípadne ocitne v omeškani s plnením svojho peňažného záväzku. Pokiaľ dohodnuté úroky sú odmenou za používanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za

omeškanie s platením istiny a na rozdiel od dohodnutého úroku ich môže veriteľ požadovať, aj keby neboli zmluvne dohodnuté, ako vyplýva z ust. § 517 ods. 2 OZ. Pritom platí, že môžu existovať vedľa seba. Z hľadiska posúdenia doby, za ktorú boli úroky dohodnuté, bude preto vždy určujúci obsah zmluvy tak, ako si jej zmluvné strany upravili.

17. Vo zvyšnej časti nad sumu 1.021,71 eura aj s úrokmi 23,56 % a 27,48 %, ako aj počiatkom úrokov z omeškania súd žalobcu zamietol, konštatujúc, že žalobcovi po uplynutí konečnej splatnosti úveru nevznikol nárok na ďalší úrok z úverovej listiny, lebo zmluvnými stranami dohodnutý úrok z úveru ako dohodnutá odmena za čerpanie úveru bol zahrnutý v mesačných splátkach úveru, a preto po konečnej splatnosti mu vznikol nárok len na úrok z omeškania. Vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu v časti 3, bod 4.3 bolo dohodnuté, že nesplácanie úveru klientom riadne a včas môže mať pre klienta negatívne dôsledky najmä finančné, napr. úrok z omeškania, zmluvné pokuty, prípadne iné poplatky. Z takto formulovaného obsahu úverovej zmluvy potom jednoznačne vyplýva, že medzi účastníkmi konania bolo výslovne dohodnuté, že konečná splatnosť úveru nastala 15.5.2014, a preto dňom nasledujúcim po splatnosti vzniklo žalobcovi právo iba na úrok z omeškania, nie aj na úrok z úveru vo výške 23,56 % mesačne. Nedôvodne preto žalobca požadoval úroky z omeškania od dátumu uvedeného v žalobe, ktoré úroky z omeškania súd priznal od 15. dňa po uplynutí oznámenia o mimoriadnej splatnosti úveru, pričom ohľadne spotrebiteľského úveru, u ktorého nastala splatnosť poslednej splátky dňa 15.5.2014, preto nárok na úrok z omeškania je daný od 16.5.2014, nárok na úroky z omeškania u revolvingového úveru je daný uplynutím 15. dňa po doručení oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré oznámenie prevzala žalovaná 24.9.2014, a teda 15. deň uplynie dňa 9.10.2014.

18. Žalobcovi súd priznal úrok z meškania v uplatnenej výške v zmysle § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Vzhľadom na majetkové pomery žalovanej jej súd povolil priznanú sumu splácať v mesačných splátkach, a to podľa § 160 ods. 1. O.s.p.

19. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 151 ods. 7 OSP percentuálne, vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní ktorý mal neúspech 24 %, úspech mal 76 % a výsledný úspech je 52 %.

20. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o zamietnutí žaloby podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/, d/ a f/ OSP z dôvodu, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil a konanie bolo postihnuté vadou, ktorá mala za následok odňatie možnosti žalobcu konať pred súdom.

21.1. Žalobca poukázal na to, že žalobou zo dňa 22.09.2015 sa domáhal voči žalovanej zaplata sumy 1350,54 eura spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,56 % ročne zo sumy 209,22 eura od 16.5.2014 do zaplata, 27,48 % ročne zo sumy 921,92 eura od 16.9.2014 do zaplata a s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 226,92 eura od 16.5.2014 do zaplata, 5,05 % ročne zo sumy 1084,92 eura od 16.9.2014 do zaplata a súčasne požadoval náhradu trov konania. Uplatneného nároku sa domáhal titulom neuhradených záväzkov žalovanej z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 21.07.2013 (časť I. predmetného žalobného návrhu).

21.2. Na základe úverovej zmluvy poskytol žalobca žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 494,10 eura a žalovaná sa zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 10 mesačných splátok vo výške 56,73 eura so splatnosťou prvej splátky 15.08.2013. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradila žalobcovi do dňa podania návrhu na začatie konania časť dlžnej sumy vo výške 340,38 eura. Dňa 15.5.2014 nastala zročnosť poslednej dohodnutej splátky, čím sa fakticky stal splatný celý dlh žalovaného, keďže ostatné splátky už boli zročné skôr. Dlž žalovanej voči žalobcovi ku dňu zúčtovania do právneho vymáhania, tzn. k 2.9.2014 predstavoval sumu 265,62 eura, ktorá pozostávala zo sumy 209,22 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, zo sumy 10,38 eura z titulu dlžných úrokov z úveru, zo sumy 7,32 eura z titulu dlžného poistného z úveru a zo sumy 38,70 eura z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Okrem tohto sa žalobca domáhal zaplata úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,56 % ročne zo sumy 209,22 eura od 16.05.2014 až do zaplata a úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 226,92 eura od 16.05.2014 až do zaplata.

21.3. Žalobca sa tiež domáhal uplatneného nároku titulom neuhradených záväzkov žalovaného z uzavretej Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty zo dňa 21.07.2013 (časť II. predmetného žalobného návrhu). Na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000 eur. Žalovaná takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 924,59 eura. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila a do dňa podania návrhu na začatie konania uhradila žalobcovi len časť dlžnej sumy vo výške 2,67 eura. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej žalobca vyhlásil dňa 15.09.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu.

22. Dlh žalovanej ku dňu zúčtovania (k 12.09.2014) podľa predloženého výpisu z úverového účtu žalovanej predstavoval sumu 1.084,92 eura, ktorá pozostávala zo sumy 921,92 eura z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny, zo sumy 130,52 eura z titulu dlžných úrokov z úveru a zo sumy 32,48 eura z titulu dlžného poistného z úveru. Žalobca sa tiež domáhal zaplata úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 27,48 % ročne zo sumy 921,92 eura od 16.09.2014 do zaplata a úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.084,92 eura od 16.09.2014 až do zaplata.

23.1. Odvolateľ nesúhlasí so záverom súdu o tom, že v úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX je v úverovej zmluve nesprávne uvedená výška RPMN, pretože z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejme, ako súd dospel k tomuto záveru.

23.2. Z bodu 1.1. časti I úverovej zmluvy vyplýva, že RPMN predstavovala 26,27 %, Žalovaná si zvolila základný súbor poistenia s výškou poistného 3,33 % z mesačnej splátky, čo znamená, že súčasťou mesačnej splátky 56,73 eura bol aj poplatok za poistenie vo výške 1,83 eura, čo je zrejme z výpisu z úverového účtu žalovanej č. 42719950050001. V tejto súvislosti žalobca poukázal na ust. § 2 písm. g/ ZoS a na ust. § 19 ods. 2 ZoS. Poistenie bolo dobrovoľné a podľa bodu 1.6 časti 3 Úverovej zmluvy dlžník berie na vedomie, že poistenie dojednané v zmluve je oprávnený kedykoľvek ukončiť. Suma poplatkov za poistenie sa nemôže započítať do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejme, prečo súd v úverovom prípade č. č. 42719950050001 dospel k záveru, že v úverovej zmluve je klamlivo uvedená ročná úroková sadzba. Zmluvné strany sa v bode 1.1 časti 1 úverovej zmluvy dohodli na ročnej úrokovej sadzbe 23,56 %, táto bola uvedená jasno, určite a zrozumiteľne, čo ani nebolo sporné medzi účastníkmi konania.

24. Podľa názoru žalobcu súd nepodrobil úverovú zmluvu dostatočnému prieskumu z hľadiska dodržania podstatných náležitostí, ktoré sú vyžadované zákonom č. 129/2010 Z.z., čomu nasvedčuje aj príliš všeobecné odôvodnenie záveru súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobca bol oprávnený účtovať čiastkové úhrady žalovaných najprv na úhradu splatných úrokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa sadzobníka poplatkov platného v deň čerpania úveru, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného a až prípadný zvyšok splátky použiť na úhradu istiny. Žalobca si v zmysle § 121 ods.3 Občianskeho zákonníka uplatňoval náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 eura. Tieto náklady si žalobca uplatňoval ako poštovné, administratívne, personálne náklady, náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom, náklady spojené so zasielaním SMS správa. Jedná sa o náklady, ktoré žalobca vynakladal na to, aby žalovaného upozornil na omeškание so splácaním pred podaním samotnej žaloby.

25. Súd v odôvodnení rozsudku presne nešpecifikoval, na základe akých skutočností dospel v úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX k záveru, že poskytnutý revolvingový úver je bezúročný a bez poplatkov, čím došlo zo strany súdu k odňatiu realizácie tých procesných práv a povinností, ktoré účastníkom priznáva OSP. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 10.10.2013 sp. zn. 5 Cdo 212/2013 a na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 20.02.2014, sp. zn. 9Co/177/2013.

26. Žalobca ďalej uviedol, že nemohol v zmluve uviesť presný termín konečnej splatnosti úveru a výšku a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než to urobil v úverovej zmluve, tzn. že výška splátky je 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší zárobok 300 eura a že je splatná 10. deň v mesiaci. Výšku povinnej mesačnej splátky vypočítanú podľa úverovej zmluvy oznamoval žalovanej vo výpisu z úverového účtu v závislosti od aktuálne vyčerpaných peňažných prostriedkov, teda žalovaná mala presnú vedomosť, aká je jej aktuálna výška.

27. Žalobca má za to, že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti uvedené v ustanovení § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. Nemôže sa stotožniť so záverom súdu o tom, že úroková sadzba je v zmluve uvedená takmer nečitateľným drobným písmom, a preto vzhľadom na zásadu ochrany spotrebiteľa možno uvažovať o tom, že takto uvedený údaj akoby neexistoval. Žalobca je toho názoru, že úverová zmluva je dostatočne jasná a zrozumiteľná, veľkosť písma je čitateľná a rozsah úverovej zmluvy je primeraný zložitosti uzatváraného právneho vzťahu a je len zlomkom rozsahu a zložitosti, s ktorými sa bežný človek (neprávnik) obvykle stretáva, napr. pri uzatváraní zmluvy o hypotekárnom úvere s bankou alebo zmluvy s telefónnym operátorom, pričom tieto zmluvy napriek tomu nie sú považované za neplatné. Súdom vytýkané nedostatky sú len subjektívnym hodnotením.

28. Žalobca oznamuje súdu, že dodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 OZ, keďže predložené oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru nebolo prvým upozornením žalovaného na nesplácanie úveru. Žalobca viackrát upozorňoval žalovanú na existenciu dlhu a vyzýval ju na jeho splatenie tak telefonicky ako aj písomne a až následne, keď žalovaná napriek uvedenej výzve dlžnú sumu neuhradila, pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Úrok z omeškania si uplatňoval správne od 16.09.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe v zamietnutej časti nevyhovelo a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi uplatnený nárok v celom rozsahu. Žiadal, aby Krajský súd v Nitre zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

29. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadрила.

30. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 OSP účinného v čase podania odvolania, aktuálne § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v neprospech ktorej bolo vydané rozhodnutie (§ 201 OSP, aktuálne § 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 201 a § 202 OSP, aktuálne § 355 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie obsahuje zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 OSP, aktuálne § 127 a § 365 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP, aktuálne § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), súc viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania je treba podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušiť a podľa § 391 ods.1 CSP vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Súd prvej inštancie vyniesol napadnutý rozsudok v tejto veci za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“, ktorý bol účinný do 30.06.2016, keďže bol zrušený v ustanovení § 473 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“. Civilný sporový poriadok nadobudol účinnosť 1. júla 2016 (§ 474 CSP).

32.1. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

32.2. Dňa 01.07.2016 bolo odvolaciemu súdu doručené oznámenie spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v obchodnom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č. 2990/B o skutočnosti, že s účinnosťou ku dňu 01.07.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783 so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann

1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v obchodnom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č. 2990/B, následkom čoho spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783 zanikla bez likvidácie a jej univerzálnym právnym nástupcom sa stala spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA.

33.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

33.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

33.3. Podľa Čl. 1, § 1 ods. 1 zákona č. 125/2015 z 18. novembra 2015, o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Ak sa vo všeobecne záväznom právnom predpise používa pojem „návrh“, „navrhovateľ“, „odporca“, „účastník“, rozumie sa tým podľa povahy vecí aj „žaloba“, „žalobca“, „žalovaný“, „strana“.

Ak sa vo všeobecne záväznom právnom predpise používa pojem „súd prvého stupňa“ alebo „súd druhého stupňa“, rozumie sa tým podľa povahy vecí „súd prvej inštancie“ alebo „súd druhej inštancie“ (ods. 2 citovaného ustanovenia).

Ak sa vo všeobecne záväznom právnom predpise používa pojem „občianske súdne konanie“, rozumie sa tým podľa povahy vecí „civilný proces“ alebo „správny súdny proces“ (ods. 3 citovaného ustanovenia).

Ak sa vo všeobecne záväznom právnom predpise používa pojem „občianskoprávne konanie“, rozumie sa tým „civilný proces“ (ods. 4 citovaného ustanovenia).

34. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

35.1. Podľa § 157 ods. 2 OSP účinného v čase vydania napadnutého rozsudku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

35.2. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

36. Odôvodnenie rozsudku má obsahovať výklad opodstatnenosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. A jeho účelom je predovšetkým doložiť správnosť rozsudku, pričom je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia (R 37/1985). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry EŠLP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany,

aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

37. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu súčasťou obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03).

38. Všeobecný súd je teda povinný na procesné úkony účastníkov primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným právnym poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu (I. ÚS 372/06).

39.1. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), účinného v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb medzi žalobcom a žalovanou dňa 21.07.2013, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

39.2. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

39.3. Podľa § 2 ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, 6) ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

40.1. Právny záver súdu prvej inštancie o tom, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretá medzi účastníkmi konania (sporovými stranami) neobsahovala všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/, preto je úver podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov, preto zo spotrebiteľského úveru na kúpu tovaru priznal žalobcovi iba rozdiel poskytnutého úveru vo výške 153,72 eura (494,10 eura - 340,38 eura), považuje odvolací súd za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a v rozpore so zákonom, keďže súd prvej inštancie neuviedol konkrétne, ako mali byť porušené práva žalovanej ako spotrebiteľa.

40.2. Za nepreskúmateľný považuje odvolací súd aj záver súdu prvej inštancie o tom, že v predmetnej zmluve jej klamlivo uvedená výška úrokovej sadzby a klamlivo a v nesprávnej výške je uvedená aj RPMN, preto je uzavretá zmluva bezúročná a bez poplatkov, keďže súd prvej inštancie bližšie neodôvodnil tento svoj záver, toľž ak z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ vyplýva, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne

ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie ani neuviedol svoj výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.

41.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vychádzal zo zistenia, že v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru na nákup spotrebného tovaru zo dňa 21.07.2013 je uvedená úroková sadzba 23,56 % a RPMN je 26,27 %. Konštatoval, že podľa súhrnných informácií o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch za 2. štvrtrok 2013 činila priemerná RPMN 49,13 % a z kalkulačky výpočtu ročného úroku a RPMN zistil, že ročná úroková miera je 18,03 % a RPMN je 35,98 %, avšak vôbec sa nezaoberal tým, či v zmluve uvedená RPMN je v neprospech spotrebiteľa, teda v neprospech žalovanej, čo robí napadnutý rozsudok nepreskúmateľný.

41.2. Nedostatočne je tiež odôvodnený záver súdu prvej inštancie o nepriznaní sumy 53,93 eura, ktoré žalobca účtoval žalovanej za výbery z bankomatov v celkovej sume 870.66 eura. Dôvodom zrušenia rozhodnutia je vždy nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôsledku jeho nezrozumiteľnosti alebo nedostatku dôvodov.

42.1. Za nepreskúmateľný považuje odvolací súd aj záver prvoinštančného súdu v odôvodnení rozsudku o tom, že neboli riadne splnené podmienky revolvingového úveru v zmysle ustanovení § 9, 10 a 11 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere, keďže súd to vôbec nekonkretizoval a za nesprávny považuje aj záver o takmer nečitateľnom drobnom písme, čo podľa súdu prvej inštancie má za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

42.2. Odvolací súd k tomu poznamenáva, že písmo v predmetnej úverovej zmluve ohľadne predmetu a ceny nie sú uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí ako iná časť zmluvy, preto to nemôže mať za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Ak by tomu tak bolo, potom by to mohlo mať za následok neplatnosť celej spotrebiteľskej zmluvy.

43. Na základe vyššie uvedeného nezostávalo odvolaciemu súdu nič iné, než rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

44. Dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia v zamietavom výroku a výroku o trovách konania odvíjajúceho sa od rozhodnutia vo veci samej bolo porušenie procesných práv žalobcu spojených s princípom právnej istoty a legitímneho očakávania na spravodlivé rozhodnutie súdu v zmysle rozhodovacej praxe súdov s prihliadnutím k tomu, že z obsahu spisu a najmä z pripojených listinných dôkazov vyplývajú iné skutočnosti, najmä vo vzťahu k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu, s ktorým nárokom sa súd prvej inštancie nevysporiadal v zamietavom výroku. Nepreskúmateľnosť odôvodnenia zamietavého výroku rozsudku súdu prvej inštancie vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere a zmluve o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb mali na následok nesprávne právne posúdenie, a preto doplnenie dokazovania v odvolacom konaní odvolací súd neprichádzalo do úvahy aj vzhľadom na dôvode namietané uplatnené odvolacie námietky.

45. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať posúdením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, vyhodnotiť jednotlivé dôkazy vo vzťahu k uplatnenému nároku z titulu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi stranami sporu 21.07.2013, pri poskytnutí spotrebiteľského úveru žalovanej vo výške 494,10 eura Eur a zaplatených platbách podľa predloženého potvrdenia v spise, ako aj skúmať, či došlo k mimoriadnej splatnosti revolvingového úveru, ktorú skutočnosť má žalobca súdu preukázať a následne vo veci samej sa opätovne zaoberať nárokom žalobcu, ktorý mu bol napadnutým rozsudkom zamietnutý a opätovne o ňom rozhodnúť s tým, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie musí spĺňať náležitosti vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku, a najmä skutkové zistenia vyplývajúce zo spisu a výsledkov vykonaného dokazovania musia byť totožné so skutkovými závermi uvedenými súdom prvej inštancie vrátane právneho posúdenia uplatneného nároku.

46. Podľa § 391 ods.2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

47. Podľa § 396 ods.3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

48. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods.9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).